

Et trostårn

Dashanel ønsket at hennes tro på Kristus skulle være høy og sterk.

Av Gretchen Picklesimer Kinney
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted på Jamaica.

Dashanel hjalp sin eldre bror å ta nøttebrødet ut av ovnen. Det luktet så godt!

Så hørte hun banking på døren. "Misjonærene er her!" ropte søsteren hennes.

Dashanel løp til døren. Hun elsket når misjonærene kom. Hun hadde alltid en god følelse når de kom på besøk. Noen ganger hadde de med seg spill som hun og søsknene hennes kunne leke med.

"Tyrell laget nøttebrød igjen!" sa Dashanel. Broren hennes likte å lage mat til misjonærene.

"Jeg gleder meg til å smake", sa eldste Colas. Han og eldste Yusaki kom inn og satte seg på gulvet. Dashanel, hennes bror og søster, og mamma satt overfor dem.

"Hva skal vi ha til leksjon i dag?" spurte Dashanel. Eldste Yusaki fant frem en stabel med kopper. "Vi skal bygge et trostårn. Hver av disse koppene symboliserer noe vi kan gjøre for å bygge opp vår tro på Jesus Kristus."

Eldste Yusaki begynte å stable koppene til et tårn. Dashanel så at koppene hadde ord som "bønn", "skriftstudium" og "kirke" skrevet på seg.

"Dette er alt dere har bedt oss om å gjøre som familie", sa hun.

"Akkurat", sa eldste Colas. "Når dere gjør disse tingene, bygger dere opp deres tro på Jesus Kristus."

Dashanel og søsknene hennes byttet på å bygge sine egne tårn med koppene mens de lyttet til leksjonen.

Da misjonærene hadde dratt, tenkte Dashanel på det de hadde undervist. Hun ønsket at hennes tro på Kristus skulle være høy og sterk, akkurat som tårnet hun bygget.

Etter hvert som månedene gikk, lærte Dashanel mer og mer om evangeliet av misjonærene. Hun begynte å gå i kirken sammen med familien sin. Hun så for seg at tårnet hennes av tro ble høyere og høyere.

En dag etter at misjonærene dro, snakket Dashanel med mamma. "Kan jeg bli døpt?" spurte hun.

"Er du sikker på at du er klar?" spurte mamma.

"Ja", sa Dashanel. "Jeg vil følge Jesus."

"Ok", sa mamma. "Hvis du vil, kan du bli døpt."

Dashanels bror og søster valgte også å bli døpt.

Mamma sa at hun ikke følte seg klar til å bli døpt ennå.

På dåpsdagen kledde Dashanel og søsknene hennes seg i hvite klær. Alle ventet tålmodig på å bli døpt.

Da det var Dashanel tur, hjalp eldste Yusaki henne ut i vannet. Deretter sa han dåpsbønnen og senket henne ned i vannet. Da Dashanel kom opp igjen, klarte hun ikke la være å smile! Hun følte seg lykkelig og ren. Hun ønsket at hun aldri ville glemme denne følelsen.

Dashanel fortsatte å gjøre ting for å bygge opp sin tro på Jesus Kristus. Hun leste i Skriftene sammen med familien sin. Hun ba til vår himmelske Fader. Hun gjorde gode ting for andre. Og hun husket hva hun følte da hun ble døpt. Hun ønsket at mamma også skulle få den følelsen.

"Mamma, hvorfor blir ikke du døpt?" spurte Dashanel en dag.

Mamma var stille en stund. "Du har vært et godt eksempel for meg. Nå må jeg være et eksempel for deg", sa hun. "Jeg ønsker også å bli døpt."

På dagen for mammas dåp, var Dashanel veldig glad. Da mamma kom opp fra vannet, smilte alle. Nå kunne hele Dashanel familie bygge sine trostårn sammen. ●